

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XVIII бр. 48 (1657)

В. Търново, събота, 21 април 1962 г.

Цена 2-стотинки

Интересна теоретическа конференция

През настоящата учебна година в семинара с окръжния партиен и стопански актив се изучаваха материалите и решенията на XXII конгрес на КПСС. На всяка сбирка ставаха оживени разисквания.

Вчера бе заключителното заседание. Състоя се теоретическа конференция на тема „Ролята на народните маси и личността в историята“. Другарят Петър Велчев, кандидат на философските науки, преподавател във ВФСИ — Свищов, обширно и аргументирано разви въпросите, които възбуждаха всички присъстващи. Особено бе подчертана решаващата роля на народните маси в историческия процес. Те обуславят действието на всяка личност. Лекторът подробно се сприя и на въпроса за култа към личността. Той изясни вредните последици от култа към личността, в областта на обществените науки и селското стопанство.

След това участниците в конференцията зададоха въпроси. Редица другари направиха обширни изказвания.

ТЪРЖЕСТВЕНО СЪБРАНИЕ ЗА ЛЕНИН

Името и идеите на гениалния създател на Комунистическата партия на Съветския съюз и първата държава на работниците и селяните Владимир Ильич Ленин е знаме на нашата епоха, скъп образ, който живее в сърцата на милиони трудови хора.

Снощното тържествено събрание във В. Търново бе посветено на 92-та годишнина от рождението на гениалния и удивително обикновен човек. В деловия президиум бяха партийни и държавни ръководители. Доклад за делото и идеите на вождя на пролетарската революция прочете другарят Георги Попов — секретар на Окръжния комитет на Комсомола. Ленинските идеи, изтъкна той, и днес шествуват по цялото земно кълбо. Блестящ пример за творческо прилагане на ленинизма са решенията на XXII конгрес на КПСС. Програмата за построяване на комунизма. Под знамето на ленинизма, под ръководството на ленинската партия съветският народ твори велики дела.

Името на Ленин е безсмъртно, заяви докладчикът. На всеки, на когото е нужен мирът и щастието между народите, то е скъпо. Неговото дело тържествува.

Вува в победния марш на строителството на комунизма и социализма, в единството на комунистическото и работническото международно движение.

И нашият народ с дълбока обич и признателност носи дълбоко в сърцето си името на най-великия човек на нашата епоха. Животът и дейността на Ленин за нас са велик пример на революционна борба за интересите и щастието на народа, за победата на комунизма.

Тържествува днес и ленинската мирна политика. Съветският съюз е последователен борец за мирното съвместно съществуване.

Делото на Ленин живее и ще живее вечно — завърши докладчикът.

Събрането единодушно изпрати телеграми до Централния комитет на КПСС и Централния комитет на БКП.

Бе проектиран художествен филм.

В ОКРЪГА СЕ ПРОИЗВЕЖДА СТЪКЛЕНА ВАТА

В началото на тази година колективът на бившия керамичен цех в „Дълга лъка“ край Велико Търново насочи усилията си към усвояване на новото производство — стъклена и базалтова вата.

Със средства от заем за малка механизация част от сунилната за керемиди бе преустроена в цех за производство на стъклена и базалтова вата. Тук в продължение на няколко месеца, под ръководството на Никола Киселков, бяха изградени първите две пещи, които на 19 април успешно произведоха стъклена вата.

Паралелно с пускането в експлоатация на първите пещи усилено се извършва подготовката за монтирането и на още 4 пещи. С възникването им в експлоатация цехът ще може да произвежда до 6 тона стъклена вата в деенощно. Пещите са устроени така, че те могат да произвеждат и базалтова вата.

Използвайки счупени буркани и бутилки от консервите и бирената фабрика, цехът има възможност бързо да разшири производството. Налице

е възможността да се произвеждат плоскости за изолация на параходни, вагонови, хладилни и самолети, да се произвеждат въжета за изолация на парни тръби. Предвижда се да се построят две пещи да работят по филеров метод. Те ще произвеждат филон и руберойд, които са много необходими за народното стопанство.

Пред Първия май и Осмия конгрес на Партията колективът на цеха обсъди перспективите за развитието и подобряване качеството на новото производство. Изникна предложение да се монтира конвейер, съчетаващ апарат за настилане, гумиране, сушене и рязане на ватата по желание на клиента.

При произвеждането на първите тонове стъклена вата присъстваха ръководители на окръга и града, начело с член на ЦК и първи секретар на Окръжния комитет на БКП Димитър Стойков и председател на изпълкома на Окръжния народен съвет Йордан Костов.

ПОДЕМ В УЧИЛИЩАТА

Секретарят на изпълкома на Окръжния народен съвет Йордан Илиев прочете доклад за постиженията в изпълнение на Закона за по-тесна връзка на училището с живота.

Докладът предизвика оживени разисквания. В него и в разискванията беше дебело подчертано, че в дните пред Първия конгрес на учителите в училищата на окръга има необикновено творческо оживление. Това оживление дава плодотворни резултати както в подобряване на учебната работа, така, и особено, в свързването ѝ с живота. Значителни успехи има и в нравствено възпитание на учащата се

младеж. Новото все по-смело си пробива път във всекидневната работа на учителските и ученическите колективи. Настъпва се самостоятелност на пионерските и комсомолските организации. Все по-тесна става връзката на училищата с обществеността, с трудовите колективи от предприятия и стопанства.

Директорът на основното училище в Козарево Петър Петров говори за добрите успехи във внедряването на полунтернатното обучение в училището, при което е постигнато заангажиране на пионерската организация и по този начин — правилно нормиране на извънучебните дейности на пионерите и комсомолците.

Във II политическа гимназия в Свищов, според изказването на директора Енчо Тодоров, целият учителски колектив е повел борба срещу слабия успех с най-разнообразни форми за подпомагане на изоставащите и слабите ученици.

Другарката Йорданка Михова от I основно училище в Г. Оряховица говори със загриженост за нуждата от по-нататъшното засилване на колективността в работата на учителите, за намаляване претрупването на учениците с извънучебни дейности, за въпроса за нравственото възпитание в духа на моралния кодекс на строителите на комунизма.

Интересни въпроси бяха повдигнати и в изказванията на Владимир Николов от Г. Оряховица, Рачо Илиев от Обединение, Кирило Сидерова от В. Търново и други.

Другарят Станю Сираков на бледна особено много на личен пример на учителя-общественик. Пионери сърдечно приветстваха делегатите и поднесоха на конференцията хляб и сол, и букети цветя.

Единодушно бяха избрани 9 делегати за Първия конгрес на учителите. Изпратена бе поздравителна телеграма по ЦК на БКП. Закривайки заседанието на конференцията, другарят Димитър Туджаров апелира към още по-активна работа, без отпадане на ентузиазма в досегашните предходни дни, но с още по-голямо му засилване в чест на Осмия конгрес на БКП.

Я. ИОРДАНОВ
М. ХАРЛОВ

ГОСТИ В ПАВЛИКЕНИ И ЛЯСКОВЕЦ

В четвъртък членовете от Постоянната комисия на Съвета за икономическа взаимопомощ по селското стопанство, които от 17 април провеждат Десетото си пленарно заседание във В. Търново, посетиха ТКЗС „Път към комунизма“ в гр. Павликени.

На срещата председателят на стопанството Тодор Попов запозна гостите с организацията и успехите на кооператорите в полевъдството и животновъдството. С беседата на председателя и поясненията, които направи министърът на земеделието Иван Пръмов, бе подчертано, че многоотрасловото стопанство „Път към комунизма“ върви уверено напред.

Гостите посетиха уредната птицеферма, където се отглеждат 11 000 кокошки-носачки. Почти всички трудови процеси в нея са механизирани. Посетени бяха един кравебор и овцефермата.

Добро впечатление у всички остави посещението на язовир „Ал. Стамболински“, чиято жителни води напояват 400 000 декара земя.

Вчера преди обед гостите посетиха връх „Столетов“.

След следобедното заключително заседание те гостуваха

на трудеците се в Лясковец. Там се запознаха с ДПП „Винпром“.

Снощи в салона на лясковското читалище ансамбълът за песни и танци при ГОНС гр. Г. Оряховица изпълни богата програма.

Днес гостите напускат окръга, отнасяйки в сърцата си незабравими спомени.

ЗНАМЕНОСЕЦ НА НОВА ЕПОХА

УТРЕ цялото прогресивно човечество ще чествува 92-годишнината от рождението на Владимир Ильич Ленин. По всички кътчета на земното кълбо трудовете хора на различни езици ще повтарят думите на поета:

Ленин живя,
Ленин живеел,
Ленин ще живее!

В историята на човечеството името на Ленин блисти с особена сила. Продължавайки безсмъртното дело на Маркс и Енгелс, Ленин вдигна и разви високо знамето на нова епоха — епохата на залеза на капитализма и раждането, възхода и утвърдяването на комунизма.

Със своя гениален ум и ненадминат организаторски талант, в жестока непримирима борба с крепителите на стария строй, Ленин посочи пътя на пролетариата в Русия, пътя на цялото човечество към победата на новия обществен строй. Създадена под негово ръководство, партията на болшевиките в Русия поведе трудеците се на решителен штурм и през бурната 1917 година направи първия пробив в системата на капитализма и възвести началото на комунизма.

В началото на XX век Ленин писа: „Дайте ни организация от революционери и ние ще преобразим Русия!“ и той отдаде всички сили за създаването на тази организация. Малко преди штурмуването на Зимния дворец той пак подчерта: „На нея вярваме, на нея се надяваме, в нея виждаме ума, честта и съвестта на нашата епоха“.

Думите на Ленин блестящо се потвърждават. Неговите безсмъртни идеи победно шествуват днес по цялата земя. Комунистическата партия на Съветския съюз преобрази Русия. На нея вярват, на нея се надяват, в нейно лице не само съветските хора, но и всички трудеци се в света, виждат ума, честта и съвестта на нашата епоха. Блестяща манифестация на тази вяра беше отношението на световното комунистическо и работническо движение, на трудовите хора в света към историческия XXII конгрес на КПСС.

XXII конгрес на КПСС откри нова страница в световната история. Не в никакво дадено и неопределено бъдеще, а в следващите 20 години Комунистическата партия на Съветския съюз зове съветските хора да изградат комунизма, като им чертае прякия път. Меч-

тите на най-добрите умове на човечеството за по-хубав и справедлив строй стават дело. Когато делегатите на XXII конгрес на КПСС заседаваха, Ленин беше в техните сърца. Иденте на Ленин проникваха техните речи и мисли в обсъждането на проблемите за практическото изграждане на комунизма. Ленин беше в сърцата и в мисълта на представителите на 80 комунистически и работнически партии, които приеха Програмата на КПСС като своя програма, пътя на ленинизма като свой път.

Съветските хора, вторъжени с историческите решения на XXII конгрес, с още по-голям ентузиазъм се включиха в съревнованието за изграждане на комунизма. Само за четирите месеца, изминали след XXII конгрес, в Съветския съюз е произведена два пъти повече промишлена продукция, отколкото за цялата 1950 година.

Нови, големи победи в строителството на социализма постигнаха и останалите страни от социалистическата система. С помощта на Съветския съюз

и другите социалистически страни, на основата на ленинския принцип на мирно съвместно съществуване, страните отхвърли ленинския път, отбелязан с гражданската война и национална икономика. Уверено пристъпва към изграждането на социализма героичният кубински народ.

Нашият народ под ръководството на Българската комунистическа партия, следвайки ленинския път, отбелязан с годишнината от рождението на В. И. Ленин с още по-големи завоевания в изграждането на социализма.

Трудеците се от нашия окръг в ленинските дни успешно изпълниха плана и обещанията за първото тримесечие. С небивала сила се разгаря движението за комунистически труд.

В навечерието на Осмия конгрес на БКП, който ще бъде манифестация на великите идеи на марксизма-ленинизма, целият наш народ се е вдигнал на съревнование за нови по-големи победи в изпълнението на плана и обещанията за 1962 година, за тържеството на ленинското дело в нашата страна.

В ЛЕНИНСКИТЕ ДНИ

наторил над 3,000 декара посеви.

Владимир Тошев пък с помощта на „середел“ копае дупки за засаждане на дръвчета. А машината за облагородяване на лозички?

— Каква леснина е тя — възхитяват се кооператорите от трета бригада. — Та без нея цялме ли да облагородим близо 60,000 лози?

— Само за няколко дни в местността „Золунгел“ се изградиха три хубави рибарника.

Ами, залесяването! Та как може да не говорим за него. Колко неща се направиха за кратко време! Само трудолюбивите димичани са засадили над 4,000 акциеве дръвчета. С доброволен труд са засадили по главната улица на селото 200 брезе, 100 дръвчета кълбеста акация.

И във Варбавка, и в Бутово се разширяват насажденията покрай улиците с черничеви и декоративни дръвчета.

А вечерите! Сякаш ще напрежат от полето се пренасят в читалищните салони, библиотеки. До късно ретират певческите хорове, играят симфонични оркестри, танцовите състави. Готвени дълго от трите

села, на 16 април в читалищния салон на с. Варбавка се състоя хубава „Ленинова вечер“.

СНИЩО не отстъпват на варбавските кооператори и труженниците на родните поля от ТКЗС „В. И. Ленин“ в с. Долна Оряховица. С помощта на механизаторите те засяха до този момент по-голямата част от средноранните пролетни култури. Да не бе превалиящият дъжд, досега да са преполовили и сеитбата на 7,000 декара царевица.

Хубаво ли е обаче времето, 1,800 мъже и жени оживяват кърищата. 1,500 декара лозя са отгребани и окопани. Огъната е телена конструкция. По добър вид са и лозята насаждения. Наливат се с жителен сок посадени тази година 12,700 единични овошни дръвчета.

Не пресеква трудовото оживление и в зеленчуковите градини. Всеки ден тук са 600 кооператори. Задачите в този отрасъл са много и разнообразни, от спешни посевни. Нашите градинари с камioni вече извозват краставиците на пазара. Те дадох думата по-

лучат по 3,500 килограма пилпер от декар, по 4 тона ранни домати.

Птицевъдите в Долна Оряховица получиха вече по 40 яйца средно от кокошка. Ежедневно те събират по 7,800 яйца.

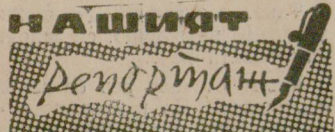
— Ще се постареем да увеличим носливостта до 9,000 яйца дневно, — обещава бригадирката на фермата Паша Пенкова.

— Има ли фураж, ние от работата не се плашим — допълва птицевъдката Иванка Илиева.

Категоричен е и главният зоотехник Иван Цветанов:

— На първо място по млечността е фермата в с. Долна Оряховица, с бригадир Петър Величков. Средно от крава тук е надобено по 560 литра мляко. На първо място е Мария Куква. По 710 литра е надоила от крава.

Председателят на ТКЗС Марин Пенчев тъкмо говореше по телефона с МТС — Антоново (Търговишко). От разговорите личеше, че търси помощна селска за квадрантно-гнездова сеитба на царевицата. Между другото той иска честната дума на антоновци за из-

НЕПОСТОЯННО — пролетно време. Слънцето току започна да затопля земята и отведнаж плисне дъжд.

Тревожна пролет! Не дава мира тя и на кооператорите от ТКЗС „В. И. Ленин“ в с. Варбавка. Затова те използват всяко хубаво време, за да излязат на полето. Голяма част от лозята са вече отгребани. Привърши и облагородяването на лози. Ожигено е в лозята „блокове“ в с. Бутово. Само за ден-два 200 кооператорки окопах 120 декара. Бутовчаните успешно се справят и с новата за тях работа — облагородяването на лозички.

Механизаторите са още по-тревожни. Трудно се влиза в калните блокове. Но независимо от това те все повече внедряват механизацията и новостите.

Човек не може да не се възхища на хубавата работа, която извършва трактористът Вако Желязов: наторяване на есенници с приспособената към „Зетора“ тороразпръсвачка. Само за десетина дни той е

В СТРАНАТА НА В. И. ЛЕНИН

ПРЕЗ ПЪРВОТО ДЕСЕТДНЕВНО на февруари 1956 година група българи и студенти от други землчества при 44 градуса студ потеглихме от Москва за Ленинград.

Ненагледни по своята красота и оригиналност са улиците и площадите на града. От гарата тръгнахме към Исаковския площад. Тук на 9 януари 1905 година е спрала мирната манифестация на петроградските работници. Там хората се срещнали лице с лице с царското правителство и се обсъждали с войската. Заснеженият площад потънал в кърви.

Напуснахме Смолни. В нашето съзнание сякаш оживява скромността на Ленин. Виждаме чакалната и дългия коридор, препънен от народ, дошъл да разговаря с Ленин. Неизбежно е Илич да приеме всекиго поотделно. Затова той ками всички в салона. Сякаш чувам думите на мъжика от далечното бирско село, Питат го:

— Е, как? Разговаря ли с Ленин?
— Не. Той разговаря с мене.

ПАРАХОДЪТ тихо плуваше по тъмнозелените води на река Волга, леко разлюлявани от вятъра.

Ето Ульяновск, родният град на Владимир Илич Ленин. Тази дума намира пътя към сърцето на всеки от нас. В нея е казано всичко. Така, както днес, тя ще звучи за човечеството хилядолетие, пробуждайки в него същите мисли и чувства.

Екскурзоводът се придържа към хронологическата последователност на събитията от живота на Ленин.

Вятърът леко палъхва и моят до прозорците на Уляновския дом. Бавно и безшумно се изкачваме по стълбите на втория етаж. Тук всичко е както преди много години. Тихо вслушани в

биенето на сърцата си, ние пристъпваме бавно, шарим с поглед по предметите и отминаваме, защото след нас идват други посетители. Влизаме в стаята, где то се е родил и живял Ленин. Някаква странна въздушна скромност тъка пред очите ни. Стаята е в резидири, боя, мебелите са покрити с бели калфи, кръгла маса, покрита с дантелена покривка, над която е поставено огледало в тъмна рамка. На pianото — нотна папка с инициалите „О. У.“ — Олга Ульянова. Владимир Илич като дете също е свирил на пиано и през целия си живот е обичал музиката.

Успоредно с гостната стая е кабинетът на Иля Николаевич — бащата на Ленин.

Следващата стая е столовата. Тук по стените — карта на Европа и Северна Азия. До прозореца се намира шевна машина, на която Мария Александровна е шила. В столовата

често се събирало цялото семейство. Дената играели на шах, четели, пишели си домашни работи. Понякога те се увличали и издавали семейни вестник, който излизал в събота и се четел на глас пред всички членове на семейството.

Също така мълчаливо преминавала стаята на децата: Ана, Саща и Володя.

Братът на Володя Александър Ульянов завършил гимназия със златен медал и като студент в Петербургския университет получил златен медал за научна работа. Но поради участието му в покушението на цар Александър III бил обесен от царските палачи в Шлиссбургската крепост. По-късно Ленин писал: „Не, ние ще вървим не по този път. Не по такъв път трябва да се върви.“

Ние внимателно и благоговейно разглеждаме всичко, което някога е обкръжавало малкия Ульянов.

След като разгледахме Домашния музей, излязохме на двора. Той е обрасъл с трева. На източния му край — неговия оловна градина и беседка. През двора и градината може да се премине в намиращия се редом филиал на Централния музей „В. И. Ленин“, където са събрани експонати, отразяващи живота и дейността на основателя на Коммунистическата партия на Съветския съюз и съветската държава.

До Октомврийската революция симбирци, желаещи да получат висше образование, отивали в Москва, Петроград или Казан. Сега в Ульяновск има три висши учебни заведения. Планът за по-нататъшната реконструкция на града ще отразява историческото значение на Ульяновск като родина на В. И. Ленин.

Напуснаме Ульяновск с препълнени от наслада и признателност сърца.

казал, значи, че стигнете до влизане.

— Ленин?! — С радостно изумление възкликнах аз.

— Той, същият.

На улицата с нетърпение ме чакаха другари. Аз бързо им разказах за всичко.

Войниците дълго се смяха след което започнаха да ме упрекуват:

— Ах, ти, чудно! Трябваше повече да разкажеш за нашия войнишки живот.

— Той и без това добре знае всичко, — забелязах аз.

След няколко дни моето стихотворение се появи в „Правда“.

П. А. АРСКИ

Из в. „Правда“ 6р, 98 от 8. IV, 62 г.

Г. МИТКОВ

СРЕЩА С ИЛИЧ

Една нощ, лежейки върху на ра, аз написах стихотворение под заглавие „За честта на матушка Русия“. След това го прочетох на един от полковните митинги. На войниците хареса.

След известно време при мен дойдоха двама другари.

— Къде е войнишката ти баба? — запита ме единият от тях.

— Ето тук, в джоба, — отговорих аз.

— Тогава да вървим!

— Къде?

— Право в редакцията на „Правда“.

Ние отидохме в самия разгар на редакционната работа. Около секретаря се тълпяха много хора — някои с писмо, друг с бележка, трети с въпрос. Дойде и моят ред.

Аз влязох в кабинета. Зад масата седеше човек и пишеше нещо, склонил глава на една страна.

— Вие какво имате? — приетливо ме запита той.

— Стихове. . . Войнишка баба, — плахо отговорих аз, като поставих на масата листа.

— Седнете, моля! — другарят ми посочи креслото и започна внимателно да чете стиховете ми.

След това стана из-зад масата.

— Това ще напечатим! А кажете ми как сте с работата в полка?

Започнах да разказвам.

— Как се нарича вашият полк?

— Павловски.

Когато му казах, че войниците са против войната, той заговори, като крачеше бързо аз стаята:

Войната трябва да свърши и то колкото се може по-скоро! Армията е смъртно изморена. Тази касаница е и противна. . . Вие бяхте ли на фронта? — попита той, като положи ръка върху рамото ми.

— Да! — отговорих аз. — На фронта предават войниците. Няма снаряди, няма продоволствие.

— Да, да! За това се говори и във вашите стихове. — Той отново погледна върху моя лист. — Не! Война не ни е нужна. Армията може и е длъжен да обрне оръжието срещу своите угнетители — помещиците и капиталистите! Павловският полк, както през февруарските дни, е длъжен да бъде в първите редове на нашите революционни войски.

Аз излязох дълбоко развълнуван от думите на този човек, който много задълбочено и голяма другарска загриженост говореше за нашите заветни войнишки работи.

Секретарят като ме видя, ме запита:

— Как са стиховете ви?

— Другарят ги одобри и обеща, че ще бъдат напечатани.

— Щом Владимир Илич е

на Военновъздушни войски. Летецът извършвал рекордни за това време полети. Един от тях Веллинг героически осъществил през 1923 година.

На сухопътен самолет той преследва Кавказкия хребет, пресече Каспийско море, прелетя над пясъците на Каракумските пустини и се върна в Москва. Името на съветския летец прогърмя тогава по целия свят.

Борис Константинович се току-що беше далеч по-млад, но при изпитание на самолет загина на 18 ноември 1923 година. Той почина със всемолад. „Правда“ писа тогава: „Веллинг беше един от най-добрите пилоти“.

П. ЧУМАК

член на КПСС от 1918 година

В. И. Ленин и съпровождащите го другари се любуют на високото майсторство на пилота, летял на 7 ноември 1918 година над Червения площад в Москва.

В. И. ЛЕНИН

НИКОЛАИ
ОРЛОВ

Минават дни, летят години, така ще лятат век след век и с тихи стъпки ще преминат покрай безсмъртния човек!

Във вечността живот записал, разкрил далечни висини, той с факела на своята мисъл ще влиза в бъдещите дни!

И чист като роса сребриста той ярко ще блести пред нас, съзрял за подвиг комуниста в решителния боен час!

Ще растнат хора вдъхновени и в техния живот красив безсмъртен ще остане Ленин със живите наравно живи!

ЛИСТОВНАТА ВЪЗВЕЩАВАШЕ ПОБЕДА

Първата годишнина на Октомврийската революция.

Когато в този тържествен ден Владимир Илич завършваше своята реч при откриване на паметника на Маркс и Енгелс, над площада на Революцията пролетя белоснежен самолет, украсен с алени ленти и хвърли позиви. Хората бързо ги хващаха във въздуха. Един от тях взех и аз. Това бе напечатана в два цвята карта на военните действия на Червената Армия на Волга. Бяха вече освободени от белите Казан, Симбирск, Самара. Вниманието ми отвлече набит военен: той поиска от мен позива, за да го покаже на Владимир Илич. С радост му го дадох и заедно с него се приближих до Ленин. Владимир Илич погледна карта-

та и каза: „Да, подаръкът за Ленин е хубав“.

Задържах малко картата. Ленин я върна на военния, а той от своя страна я предаде на мене, като ми каза тихо: „За спомен“. И той отгатна мислите ми: аз внимателно поставих тази карта в бележника си.

След откриването на паметника Владимир Илич заедно със Свердлов и други другари тръгна към Червения площад, но в този момент проряза въздуха същият този белоснежен самолет. Във възторг от удивителната смелост на летеца всички неволно се спряха и се залюбуваха на неговото геройство и майсторство. Владимир Илич пръв похвали храбреца: „Такъв пилот и на фронта ще бъде го-

рой“.

Но кой бе този летец, който така се понара на Ленин? След дълги търсения, ми се удаде да науча името му.

Потвърждавам, че на 7 ноември 1918 година, в първата годишнина на Октомврийската революция над Червения площад на едноместен самолет „Ньюпор — 21“ летецът Борис Константинович Веллинг, началник на Московската авиационна и началник на изобретателното отделение на тази школа. За този полет аз прегледах машината.

Андрей Матвеевич Гусев, ст. механик в изобретателното отделение на Московската авиационна школа в 1918 година“.

Още като студент в Московското висше техническо училище Веллинг се е занимавал с въпросите на аеродинамиката под ръководството на Н. Е. Жуковски — баща на руската авиация. В Първата световна война Б. К. Веллинг се прославил със своите боеви разузнавателни полети на фронта. След октомври 1917 година на общо събрание личният състав на Московската авиационна школа единодушно го избрал за началник. Заедно със своите възпитаници Борис Константинович участвувал във въздушните боеве с белите на Източния фронт. След свършване на гражданската война той бил назначен за началник на учебните заведения

на Военновъздушни войски. Летецът извършвал рекордни за това време полети. Един от тях Веллинг героически осъществил през 1923 година. На сухопътен самолет той преследва Кавказкия хребет, пресече Каспийско море, прелетя над пясъците на Каракумските пустини и се върна в Москва. Името на съветския летец прогърмя тогава по целия свят.

Борис Константинович се току-що беше далеч по-млад, но при изпитание на самолет загина на 18 ноември 1923 година. Той почина със всемолад. „Правда“ писа тогава: „Веллинг беше един от най-добрите пилоти“.

П. ЧУМАК

член на КПСС от 1918 година

Ленин на Третия конгрес на Комсомола

ОТА ЖАРОВ*)

На тях, фронтовците, бяха определени най-хубавите места. С положението на фронта живее страната, възмущаваше се младежката, понеже там, на фронта, се решаваше съдбата на съветската власт, а значи и съдбата на младежката.

Ние знаехме: докато Врангел е в Киев, не можем да сме спокойни за младата Съветска република, а значи, и за нашето бъдеще.

Ние знаехме, че: Там, зад планини страдания Слънчева непокрита страна Зад глас, зад морето море. Крачка милионна удри!

С тези думи на Маяковски шумно влизаше в залата гърлест матрос. Пригласяха му десетина звънци масове, които дружно подхващаха думите: Ленин!

Ленин! Ленин! Други влизаша с песни. Никой не мълчеше.

Всички ний сме от народа, Деца на трудово семейство Братски съюз и свобода — Е нашат боен девиз.

Тази песен прозвуча в изпълнения салон една минута преди откриването на III конгрес на РКСМ.

Отначало бяха приветствията. Говориха представители от бал-

тийските страни, Урал, Украйна. Заклевах се, че ще изпълня дълга си пред родината, пред партията, пред бъдещото поколение на своята страна.

Речта на последния оратор бв внезапно прекъсната от бурни ръкопляскания. Ораторът навярно помислил, че е казал сполучлива мисъл. Но, като се обърна, той видя Ленин, който дойде на масата на президента. Разбра всичко. И слезе от трибуната. Ръкоплясканията преминаха в дълга овация. Възгласите в чест на Ленин се сливаха с виковете „ура“. Повечето от нас виждаха Ленин за пръв път в живота си. И се радвахме от все сърце с възбуденост, на каквото е способна младежката. Радвахме се всеки за себе си и всички заедно за своето поколение, за първото младо поколение на Революцията, което в боеве и несподобни посрещна великото раждане на новия социалистически строй.

Владимир Илич седна на десния край на масата на президента. Няколко минути той седя, облегал се на двете ръце. Той разглеждаше нещо, лежащо пред него. Погледът му беше спокоен съсредоточен.

За какво мислеше Илич в тези минути, малко преди своята

историческа реч?

Да можехме да узнаем, да се досетим! Ние виждахме живия Ленин. Сега ще го чуем. Ще бъдем свидетели на това как работи мисълта на Ленин. Ще се приближим още повече към него, властителя на най-високите наши мисли, на най-благородните наши пориви.

Само по-скоро, по-скоро! Желанието да бъдем по-близо до Ленин владееше мнозина от нас в най-прекия смисъл на думата. Няколко десетки комсомолци, ползвайки се от отсъствието на каквото и да било прегради, изтичаха по стълбичката на сцената. Аз също бях сред тези неканени гости на президентула.

Стоях, отначало боязливо поглеждах иззад кулисите. След това се оказах седнал заедно с приятеля си на стола. Дамата на един стол. И този стол съвсем не бе неподвижен. Отзад ни натискаха. Нашият стол, заедно с другите столове, тихичко се движеше към сцената. И движеше се не някъде-си, а към масата, към този край, дето беше Ленин.

Оказахме се наред с Ленин. Лесно е да си спомним това. Но да предам чувството, което ни обхвана, е трудно, невъзможно.

Най-добре е въвеждаме ние в лицето на Илич, толкова познато и скъпо. Той няколко пъти се обърча към нас. И се усмихваше. После се вдълбочаваше в работа, Ленин записваше нещо. А ония, които се ос-

мелиха да погледнат Илич почти съвсем отблизо, казаха, че той нико не записвал, а . . . рисунал. И той нарисувал малка къчишка с голям надпис, на който с печатни букви написан думата „Училище“. . . Всичко това — продължи буквално няколко минути, докато салонът бушуваше.

Тишина бе възвродена с възгласа:

— Думата има председател на Съвета на народните Комисари Владимир Илич Ленин! . . . Ленин не се качи на трибуната. Той излезе на сцената на сцената, съвсем отпред. Нова овация не му даваше да започне речта, Ленин помага с ръка, за да усмири салона. След това извади часовника от джоба на жилетката си. И с пръсти показа на циферблата. Всички разбраха този знак: ние отнемаме на Илич драгоценното му време.

По салона премина лек шум. Комсомолците почти се успокоиха. Но Владимир Илич, който знае защо се усмихна, усмихна се ласкаво и светло. И неговата усмивка, особена ленинска усмивка, занисри и се предаде в салона. И леният салон се усмихна. После избухна смех, съдържан, чист, развълнуван от фанерката на радостта, свързан с живото усещане на Ленин — вожда, на Ленин — човека.

Могъщо „ура“ предшествува възгласа: се тишина.

— Аз бих искал да побеседвам върху темата, какви са ос-

новните задачи на Съюза на комунистическата младеж. . . Така, неочаквано спокойно, донякъде прозрачно, се започна Ленинвата реч.

Много от тази реч бе за нас неочаквано. Но най-чудното от всичко бяха думите, че нашите главни задачи „биха могли да се изразят с една дума“. Тук Ленин замълча за секунда, хитро примиявайки, погледна делегатите: един вид, хайде, помислете, коя е тази дума. . . Аз прехвърлях в мислите си думите: „да победим“, „да разгромим“, „да съкрушим“. . . Но никой от нас не можа да се досети, че в грозните военни дни на двадесетата година такава магическа дума трябваше да стане думата „да се учим“.

— Задачата се състои в това да се учите!

Така каза Ленин.

И чудно бе да слушаш как горещо и убедително разкриваше Ленин пред нас огромния смисъл на тази фраза.

Тук ленинският глас зазвуча вече страстно и настоятелно. Понякога ни се струваше, че Владимир Илич не просто говори, а спори с нас. Той ходи по сцената. Спире се. Отстъпва малко назад. После пак отива напред, като че ли настъпва.

Той задаваше въпрос. И сам отговаряше на него, наклонявайки тялото си напред, енергично жестикулирайки с ръката, в която беше листа с нарисованото училище.

Речта на Ленин беше за нас упътване към творческия живот.

Помня как ние, тогавашните комсомолци, с всичката сила на преданост и доверие, като че ли питахме великия вожда:

— Кажй, Илич, що да правим ние?

Дали сме готови от все сърце на парчета да се разбием? Бихме се. И отново сме готови да се бием.

А той се намръщи! И изведнаж каза: „Да се учите!“

Помня как търпеливо Ленин изясняваше нашето недоумение, нашето лекомислие относно задачата за учението, възпитанието, образованието. Ленин знаеше нашите слабости и недостатъци. Действително в това тежко време мнозина от нас можеха да кажат така, както аз съм записал в стиховете:

Да се учим! Но! Ние земята като разпорена тигрица на задните крака ще изправим! А той отговори: Без откъсване от борбата учете се, учете се, учете се!

Отначало ние съвсем не разбрахме, че Ленин гледа далече напред. Много преди военната победа той виждаше победата и това, което се намира зад нейните граници. Говорейки с нас, той говореше едновременно с новите поколения, които трябва да се учат, за да станат изкусни строители и надеждни защитници на своята социалистическа родина.

„В. И. Ленин на разходка с майка си в с. Алакаевка (Самарска губерния)“ — худ. Б. ЛЕБЕДЕВ, 1961 г.

Моралният кодекс на строителя на Комунизма

Високо съзнание за обществен дълг

23 октомври 1961 г. Забележителен ден. Отдаде ги е удостоен със званието "Отдел за комунистически труд".

22 декември 1961 г. На събрание на профгрупата разгледахме плана на завода през 1962 година и конкретно задачите, които стоят пред нас. Освен работата ни по плана поехме задължение да създадем в извършеното през 1961 г. документация за изработване на машина за изправяне на кръгов и зълов прокат и машина за рязане на ламарина за нуждите на завода.

26 март 1962 г. Просветно събрание на профгрупата. Др. Иван Константинов изнесе доклад на тема: "Прекрасният живот на Ленини — пример за нас". След доклада др. Тодор Панчев прочете спомен за В. И. Ленин, а др. Богдана Божинова рече част от поезията "В. И. Ленин" от Вл. Маяковски.

28 март 1962 г. По случая 14 години от създаването на конструкторския отдел при завода вечерта в ресторант "Балкан" — гр. В. Търново се състоя другагурска вечер, съвместно с технологичния отдел. На вечерята присъстваха всички другари със семействата си. Гости на тържеството бяха основоположниците на конструкторския отдел другарите Петър Генчев, сегашен началник на шосеромонтажния цех в завода, и инж. Николай Начев, зам. главен инженер в ДМЗ Коларовград.

Главният конструктор др. Стефан Богданов говори за изминатия път, за успехите и трудностите през изтеклите 14 години. Спомена разказаха П. Генчев и инж. Ковачев.

30 март 1962 г. Провеждоха себорската работническа заедница в завода. Избраха се 7 групи за консултации.

6 април 1962 г. През обикната почивка се състоя общообедна първа част на книгата "Битката по пътя" от Галина Николаева.

Много и разнообразно

НИ ЦОЛНИ са записани кратко и лаконично в дневника на отдела. И екскурзиите до връх "Столетов", трудовете дни в помощ на ТКЗС, работата по изучаване на немски език, посещения на болни другари, чествуване на рождени дни, поздравления на възрастни в брак, отличаване и награждаване на отдела, срочно завършване на определени задачи. И все пак всичко това далеч не може да ни отвори вратите на станица с чергожи дъски, над които от ранно утро до късна вечер конструкторите дават душа на машините, с помощта на които днес успешно преизпълняват плана си работниците от вибробетонните полигоони, от стоманобетонния завод в Свищов, от керамичните предприятия в окръга и страната, машините които просят името на нашата Родина в далечен Китай, Корея и Виетнам, в Близкия и Средния Изток.

Само преди три дни колективът на отдела срочно завършил документацията на приспособление за комбинирани булдозер и кореновадител към трактор ДТ-54. В изпълнение на постановлението на ЦК на БКП и Министерския съвет за разширяване на фуражната база и увеличаването на фуражното производство заводът получи задача да изработи 350 приспособления. През септември т. г. машинно-тракторните станции и кооперативните стопанства трябва да получат тези приспособления и с тяхна помощ да използват наличните трактори за усъвършенстване на нови земи.

Готова е и документацията за дисковата ножница за рязане на ламарина. Повече от 20 на

сто от необходимия труд за изготвяне на тази документация, конструкторите вложиха в извършеното време. Задачите по плана и изминатите извършването нужди се посрещат и изпълняват с еднаквост и грижа от малкия ентузиастичен колектив. Всичко 25 души, трима инженери и трима заедници, останалите средни техници. Най-малко още десет души са необходими за сегашните нужди на завода. Но липсващите замества високото съзнание и упоритостта на работещите. Трудно е да се отдели тоя или онзи. В отдела всички въпроси се решават колективно. Във всеки сектор работата по конструирането на новите детайли или машини започва с "остра" схватка. Авторите и опонентите предварително разгорещено спорят. Всеки казва своята дума, отстоява, но след като се приеме решението, другарите с готовност и взаимопомощта дават нов тласък в развитието на талантите и способностите.

През последните три години, в резултат на творчески търсения и неустойчивия упорит труд, разработваните машини са оленотени средно с 28 на сто.

Целенасочената дейност на конструкторския отдел по отделните проблеми позволи на заводския колектив да намали разходните норми за производството на машини по плана за 1962 г. с около 50 тона метала.

Натрупал значителен опит, създаде само през последните две години 52 нови конструкции, колективът на отдела не се затваря в тесните рамки на своята сграда. Всеки ден конструкторите са сред производ-

ствениците, често посещават колективите, които работят с конструираните от тях машини. На място изучават техниката, вземат под внимание недостатъците.

Конструираната машина или детайл след като получи необходимата обработка в технологичния отдел влиза в производствените цехове. Дотук

машината е само костно-мускулна система. Кръв и приливат производствениците. Но да започне правилно работата всеки детайл, да потече равномерно кръвта, да задвижи мъртвия метал и го превърне в нова, съвършена машина е необходимо всеки производственик да познава не само отделния детайл, но и цялостното устройство на машината. И тук отново виждаме конструкторите и техниците от конструкторския отдел последваха примера на светския инженер Тарарин. Отделът по шефство над 15 шосерски бригади, между които на Кръсто Чуклев, Стойко Кирилов, Милош Бичев, Николай Димитров и др. Конструкторите помагат на производствениците да се научат да разчитат чертежите, да оформят рационализаторски предложения, да повишават своите технически знания.

Инженерите и техниците от конструкторския отдел работят активно и в Обществения конструкторско бюро при завода. Бесни от тях в извършеното време помагат на рационализаторите, съдействуват за решаване на онези проблеми, които в рамките на работното време не могат да се решат. Обещанието е 4 часа извършен труд на месец — в действителност обаче тук никой не държи сметка за работното време. Единственият критерий, дълбоко проникнал в съзнанието на всеки конструктор, е — навреме и срочно да бъде изпълнена всяка задача. Заводът с чест да изпълни заданието по плана, да се отговори на нуждите на народното стопанство при всички обстоятелства.

И думите на великия Ленин: "Комунизмът се започва там, где се появява самоотверженост", грижа за обикновените работници за увеличаване производителността на труда, за запазване на всеки гуд зърнени храни, каменни въглища, желязо и други продукти в полза не на лично ботещите и не на техните "близички", а на "далечните", е на цялото общество. И си пробиват път с делата на тези скромни труженици.

Ив. КОЛЕВ

Един за всички, всички за един

Бригадата на Петър Стойков Баренски от ТКЗС — Пав. лиски вече трета година е първенец в стопанството. През 1961 г. тя получи най-високи добиви от основните селскостопански култури, като от всеки декар прибра по 730 кг царевица, 5,476 кг захарно цвекло, по 214 кг слънчослед и други.

Тя първа между всички полевни бригади в окръга се включи в движението за комунистически труд.

БЕШЕ ЕСЕНЕС. Втори ден кооператорите от бригадата вадеха цвекло, но нещо не спореше. Студен вятър повеяваше откъм запад, проливаше до кости, вледеняваше ръцете. Пък и почвата една такава, суха, а цвеклото... много.

— Йорданке! — повика Петър настрана зеноводката на седмо зveno. — Тъй не се изкарва. От утре ще пуснем цвеклопомпниците.

— Ама, — смутено заобяснява Йорданка, — хората нещо не са съгласни.

— А ти? — погледна я бригадирът и се усмихна.

В тази усмивка имаше и укор и насърчение.

На другия ден цвеклопомпникът извади кажи-речи всичкото цвекло на седмо зveno. Когато другите видяха колко камиони натовариха Йорданките дружки, не се стъряха:

— Слушай, Петре! Утре и на нас!

— Добре, добре! — смееше се бригадирът и му беше драго. Бързо се убедила хората.

Така започна. Хване ли се седмо зveno за нова работа всички сякаш са били готови за нея. Някакво неспокойство завладя цялата бригада. Зеноводките по-често събиряха около себе си хората, съветваха се, крояха някакви планове.

Ничто не отблъгна от погледа на бригадира. Почувствуваша той силата на примера и се облегна здраво на звената, които първи в стопанството воюваха за званието "Зveno за комунистически труд". А Йорданка Маринова и Руска Радева са наистина безупречни зеноводки. Каквато и работа да повериш на звената им, ще я свършат. И няма при тях такива неща като какачи, клокуи. Кой е чул да се карат някога?

— Че ние да не сме по-ло-

Петровата бригада

ши от тях? — питаха се в звената на Веска, на Мара, на Тодорка и още на другия ден излизаша най-рано в полето.

А как работеха! Не, не! В други бригади такава нещо няма.

— Пустят му Петър, където и да ходи — първенство носи! — дамуха някоя.

Тъй е, Беше бригадир на друга бригада — все тя знамето вееше. От три години ръководи втора бригада — никой не ѝ оспорва първото място и не само в стопанството, ами и в окръга. А през 1960 г. дори национален първенец беше. Майсторлъкът е да умееш да поведеш хората, да се отнасиш като приятел към болките и радостите им. А точно тук е силата на Петър.

— Той не знае да се кара. Лоша дума не казва никому, — говори кооператорите.

Хубав атестат! Знае ли го Петър? Ех, та обича на хората не може се скри! И това навярно беше най-голямата сила, която го подтикна да заяви, че неговата бригада е достойна да се бори за званието "Бригада

за комунистически труд".

Но само той ли мислеше така? Не, бригадирът изрази един голям стремеж, едно отдавнашно желание на всички кооператори.

Всички звена — към една цел! — колко обединяващо има в този спонтанно изникнал девиз. Дали по-рано е съществувала скрита амбиция — със сигурност никой не може да твърди. Но че сега дружба между звената се изрази изведнаж — това всеки вижда. Сякаш пречката е била само там — кое зveno воюва за звание и кое не. А тази пречка сега е премахната — към една цел...

Голям дневник, с красив надпис "Втора бригада, борец за званието "Бригада за комунистически труд" стои сега при секретаря на партийната организация Михаил Стоянов. Страниците са разграфени с тънки линии. Колко много неща има да се пишат тук! Че бригадата се е задължила да изпълни плана за продукцията 110 на сто, че от всеки декар ще произведе по 750 кг царевица, по 220 кг слънчоглед. Ще се отбеляз-

ват културно-масовите прояви.

Но сега този дневник е още празен. За два месеца каква ли работа са свършили? Работа! Ами кръжките по агротехника, ами читателската конференция за царевичата, която посетиха всички. Че не може ли да се отбележи и това, как каруцарите извозиха венците на машини и тухли за новите кухнички на Христо Йорданов и Пенчо Доксанов, за радостта на Трифон Борисов, когато звеното го посети в болницата? Ами кръводаряването? Нека се похвалят друга бригада, че се е отзовала така, както Петровата. Не може.

Ще минат дни. Дневникът ще се изпълни с ежедневието, с трудовите дела на бригадата. Но за дружба на хората, за тяхното уважение един към друг тук едва ли може да се напише. Това се чете в очите им, в приветливите им усмивки и поздравя, когато се срещат на полето и в града, в онези дела, тъй прости и човешки, както учеше Ленин.

П. ДИМИТРОВА

ЛИЛИЯНА СТЕФАНОВА

НА БЪЛГАРСКИ ЕЗИК

Гърмяла водната стихия,
звъняла пролетна Невя,
сбъдена от сян Русия
свободна —
воишла глава!
В една студена, скромна стая
протягнал пейл самовар
и българин
до малка маса
разказвал с развълнуван глас
каква работническа класа
се бори и расте у нас...
А Ленин слушал,
иля сиял,
поднесъл дъхав чай на госта,

усмихнал се и казал просто:

— Товарищи,
много ви се моля
за руско-български словарь!

... В оная съдбоносна пролет,
когато в руските полета
проблясвал интервентски щик —
той виждал с радостни зеници
България
на вис възвзета,
и — стиснал нейната десница —
желал да ѝ заговори
на български език!

КОЛЕКТИВИЗЪМ И ДРУГАРСКА ВЗАИМНА ПОМОЩ

Други са сега хората

мото плодородие.

Но да спрем в ДЗС край Свищов. Само през миналата година в това стопанство бяха произведени 384 тона пшеница, 565 тона царевица, 183 тона слънчоглед, 1901 тона конопени стебла свръхплана. Докато през 1957 г. средният добив от декар царевица е бил 211 кг зърно, през 1958 — 287, 1959 — 429, 1960 — 446, за миналата година той е 530 кг. а добивите на комплексните звена са 612 кг царевица зърно, като от 2,000 дка са получени по 730 кг. Огромно е нарастването и на добивите от площите засети с коноп — 360 кг от декар през 1957 г. и 965 за миналата година.

— Сега тука става райска работа, — говори работник от стопанството. — На, градинките, къщата — всичко като за кино!

— С машини се обработва всичко при нас — допълва без задоволство друг.

— Машината е голяма лъжичка. Отживя си едновременно работата на ръка! — завършва първият.

Хубаво е, че ръми, та са тук и самите вълшебници на плодородието. Сега те се потагят за последния пролетен шум — сеитбата на царевичата и са в техническата работилница, около нея. При хубаво време възсидат вихроните си, а тогава иди ги стигай.

Кавка работилница е това — цял завод! И зъби на наковалня има тук, и синкави пламъчета на окислени, и песен на стругове. Харесва ви редът, работата, но от всичко най-приятно впечатление оставя хубавата спойка на колектива. Тая спойка се чувства навсякъде. Бисер, който краси и доставя драгост.

На полянката пред работилницата неколцина души майстор редосеялна, която ще засява по 8 реда, а не по 6 както досега. По волята на човека на всеки 35 сантиметра тя ще пуска само по 2 зърна в гнездо. Две сеядки има бригадата на Стоян Манолов и двете ще работят така. По тоя начин производителността на труда при сеитбата ще бъде увеличена с 30 на сто. Това е икономия на труд, време и средства — голямо дело, заслуга на колективния ум. Тая пролет за събиране и товарене на откосите люцерна за първи път ще се

Г. МУСИНСКИ

Човек за човека е, другар-брат

В СПИСЪКА на работниците в текстилната фабрика "Родина" — Г. Оряховица през 1932 г. се включи и името на 13 годишната Мара Петкова, Стана предачка. Добре изучи предачество.

През широко отворените врати към човешкото щастие в нашата свободна Родина младата и опитна предачка премина с радост и възторг.

Още първата година Мара Петкова Тарасенкова бе удостоена със званието "Ударник" през 1958 г. — "най-добра в професията". Само първо качество, нормата — 100, 150, 200 на сто!

От десетина години Мара е на работа във Велико Търново — във ф-ка "В. Мавриков". Сега ще и намерите в новия светъл и просторен предачен цех. Сръчни ловки, разчетени за дълготрайна на опитната предачка.

— Знаете, — обяснява тя, — че за всяка работа е нужна любов. Но само това не стига. Трябва сръчност, умение. Трябва да познаваш и владееш машината по-добре от себе си. И особено много да пестииш времето — секундите. Необходимо е правилно да разпределиш и отмерваш секундите за всяка операция, да я извършваш с най-кратки движения. А исканият високо качество и голяма производителност — поддържай машините си винаги чисти и изправни...

СРЪЧНОСТТА НА ЕДИН — СРЪЧНОСТ НА КОЛЕКТИВА

Отличниците на X-ти клас от I-ва гимназия Мила Войвождова и Йорданка Сомова на производствена практика, под ръководството на знатната предачка Мара Тарасенкова. Снимка: Ив. Водевичаров

Няма нов почин, ново движение, подето във фабриката, в което Мара Тарасенкова да не се е включила една от първите. Своя богат опит и умение тя никога не е крила, споделяла е със своите другари. И първа се отзова в редиците на стрелнонаващите се по почин на "Предай своя опит и знания!"

— Аз приемам да обуча 6 нови работници — заяви през ноември 1961 година тя,

Но скоро желаещите да изучат опита на Тарасенкова се увеличили от 6 на 47. Оформили от тях 3 групи. Всеки ден, извършването време, Мара обучава по две групи, като за всяка отделяше по час и половина-два. В изпълнение на своето високопатриотично задължение партийният комитет и профкомитетът, майсторите Георги Радев, Тодор Хитов, Здравко Шаляманов и др. й оказали добра помощ.

Цели три месеца на напрежение, часове на безсъние, умора. Но грудуят е възнаграден. Всяка от обучаваните работнички преди работеше по на една машина — 416 вретена. След обучението всички преминаха по на две машини — 832 вретена. Йорданка Кирилова Иванова и Пенка Ангимова взеха по две машини — по половина — 1040 вретена. А Марияна Велева и Иванка Свиричева настигнаха дори и своята учителка-много.

Илия МОНОВ

в-к "БОРБА"

Стр. 3 бр. 48 от 21. IV. 1962 г

— Един букет
от пролетни цветя
за най-добрите
Бате Стършел набра!

Скривам
острите жила
Тост издигам днес
във ваша чест!

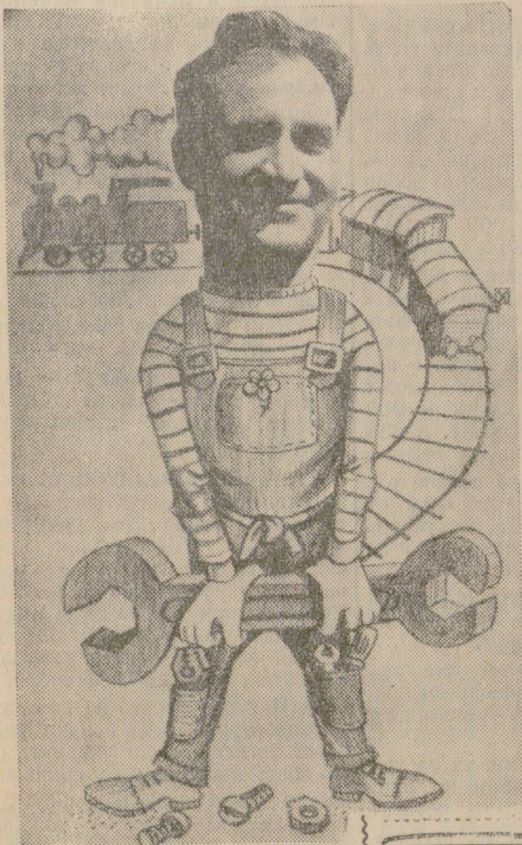
На Йорданка Маринова

Наша Йорданке, здравей!
Който посмей,
нека се мери
с теб и твойто звено
— чисто злато!

Едно ви желаем
през тази година —
на вас и на всички наред!
— Във стопанствата
нека да има
хубав, голям берекет!

На Стефан Гугучков

Бай Стефане, привет!
Малко време отдели,
сподели
какъв е вашият секрет,
та винаги сте все напред!
— Секрети няма
във нашето депо!
Залягаме над плана —
това е то —
сто двадесет и пет на сто!

КИНО В ДИЧИН

В построения не много отдавна чи-
тащен дом в с. Дичин се прожек-
тира доскоро филми от подвижното
кино на селското село Русаля. Но
дичинци мечтаха за собствен кино-
апарат.

Мечтата на селяните се сбъдна. На
15 април бе пуснат в експлоатация
широкоформатен киноапарат. Киното в
Дичин бе открито с малко тържество
и с проекцията на съветския цветен
филм „Украинска распря“.

Ив. Кръстев

В-К „БОРБА“

Стр. 4, бр. 48 от 21. IV. 1962 г.

На Надежда Обрешкова

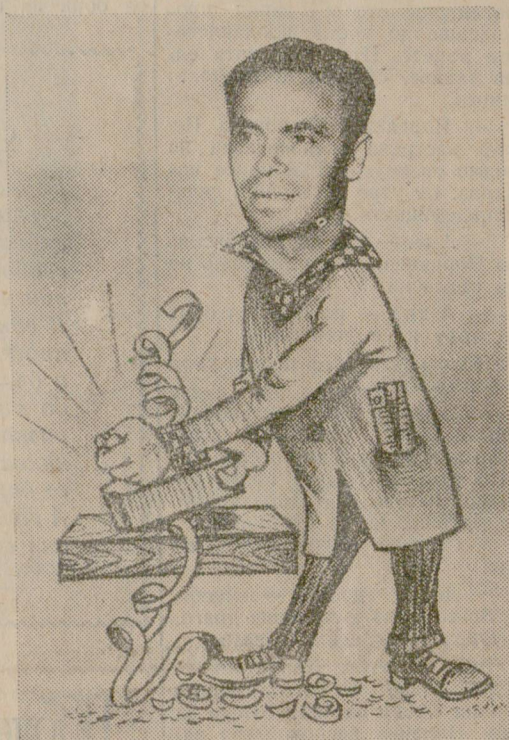

Загъвачка на
люксови бонбони,
бригадирка на
младешка „Брига-
да за комунисти-
чески труд“ в Бон-
бонната фабрика
при Държавни за-
харни заводи —
Горна Оряховица.
Изпълнява плана
133 на сто.

За тебе, Надеж-
ко, бѣдем кратки!
Не знаем как,
и с какви ти хватки
с луксовите бонбони
плана така подгони!

Уж млади сте,
неопитни нали,
а ето на,
сърцата ни плени
и звание и почести събра.
За младите — Ура!

На Михаил Йонков

Бригадир на бри-
гада за рѣчно об-
работване на де-
тайлите в ДИП
„Победа“ — Вели-
ко Търново. Бри-
гадата е завоева-
ла званието „Бри-
гада за комунисти-
чески труд“. Ре-
довно изпълнява
плана си 126 на
сто.

Ти работиш в „Победа“ —
наш знатен бригадир — герой!
За теб и твоите момчета
не ще достигнат и сто реда,
за да ви похвалим
във днешния си брой!

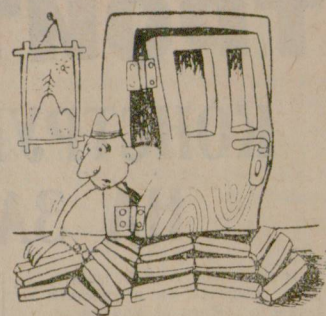
далеко в окръга дори,
затуй за вас и вашта слава
— тъй както заслужава,
на първомайския парад
ще ви приветствува стар
и млад

Известни сте на целия
наш град

Нарисува: П. БОР
Написа: Д. ГЕОРГИЕВ

ТОЧКА НА ЛОШОКАЧЕСТВЕНОТО СТРОИТЕЛСТВО!

ФЕЙЛЕТОН

Всеки знае, че мъртвите не
възкръсват. Но както се до-
сещате всяко правило си има
изключение. Така се случило
неотдавна и с прочутия търнов-
ски майстор Колю Фичето.
Строил човекът навремето и
църкви, и мостове, и къщи с
маймунки, и ханове, и какво ли
не. Всички го признавали за
ненадминат майстор. Още в
турско му дали грамоти, а днес
го тачат като един от първен-
ците на родната архитектура.

Но ето, че преди няколко дни
в сѣда постъпило заявление с
искане Колю Фичето да бъде
лишен от високото звание и
първенството да бъде дадено...
на кого мислите? — На Строи-
района — В. Търново. Като
прочел заявлението големият
майстор възкръснал. За пръв
път му се случило да опорт
таланта му.

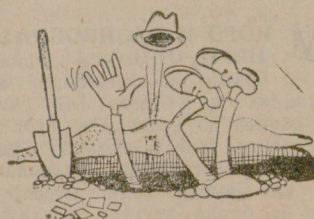
И както е редно, не трѣгнал
той из старата част на града,
където сам оставил многоброй-
ни паметници на архитектурата,
но се насочил към улица „Ди-
митър Иванов“ и „Никола Габ-
ровски“. Грамадните построи-
ки на жилищните кооперации
смалял погледа му и тъкмо
щял да признае първенството
на строителната организация,
набитото му око открило неща,
които толкова го удивили, че
без малко щели да станат при-
чина за втората му смърт. Ко-
зирките над входовете на ново-
построените жилищни коопера-
ции на ул. „Никола Габровски“,
забележете, изградени точно
срещу административната сгра-
да на строителната организация
били така изработени, че при
дъжд водата вместо да се сти-
ча навън, подмокрала стените
и рушала мазилката. И водата
от улиците се стичала върху
стените. Възмутил се Колю Фи-
чето защото знаел разрушител-

ната сила на водата, но поне-
же не знаел какво нещо е
електричество не забелязал как
са направени електрическите
въвлича на единия блок. Вме-
сто да ги поставят встрани на
входа, както му е реда, сложил
ги отпред, за да загрозяват
сградата. Един възмутен граж-
данин хванал майстора под ръ-
ка и го завел на улица „Дими-
тър Иванов“ № 3.

Още преди да влязат вътре
те били поразени от лошото ка-
чество на тротоара. Още недо-
изкаран, той вече се нуждал
от ремонт. Протестирал Колю
Фичето и показал дефектите на
един случайно минаващ май-
стор-строител, но той не чул
думите му защото бил от Тър-
новската строителна организа-
ция. Полуразрушените подови
елементи в мазата на същата
сграда, които въпреки предпи-
санието на комисията по архи-
тектура и строителство не били
укрепени с арматурно желязо,
направили на Фичето още по-
лошо впечатление. След това,
за да бъде оригинален, нашият

герой успял да мине през за-
творените врати и прозорци на
кооперацията, без да ги отвори.
Големите пролуки позволявали
това. Като човекколюбив бълга-
рин, той препоръчал на стопан-
ите да си купят стари турски
райбери за долази и с тях да
затварят плътно вратите и про-
зорците, за да не духа. После
Колю Фичето пхнал пръста си
в паркета на апартамента на
адвоката Димо Димов, взел ед-
на четка и на бърза ръка до-
боядисал банята и портала на
същия собственик. За съжаление
той не разполагал с доста-
тъчно време. Иначе щял да из-
търка банята в банята на Рашко
Маринов, която била вече оло-
щена и да постави нова. В съ-
щия този жилищен блок, за-
вършен неотдавна, той устано-
вил, че в таваанското помеще-
ние на Борис Каменаров през зима-
та се събрал една каруца сняг,
но заявил, че това не е негова
работа, а е в компетенцията на
дядо Мраз. В бързината прочу-
тият търновски майстор не мо-
жал да забележи, че и пред
приятие „Монтажи“ не си до-
вършва строителните работи.

Той не се отбил в жилищния
блок № 4 на ул. „Димитър
Иванов“ № 14, където и досега
стои един незаринат кабел, и
един полуразрушен тротоар,
спомен от техните разкопки.
Ако беше отишъл щеше да ви-
ди външните ями, оставени от съ-
щото предприятие, в които не-
отдавна паднали двама старци.

СПРАВОЧНИК НА ЧИТАТЕЛЯ

КИНО

Градските кина в окръга ще про-
жектират от 23 до 29 април следните
филми: „9 септември“, В. Търново;
„Любовна песен“, „Искра“, В. Търно-
во; „Госпожа Министерката“, „На-
предък“, Г. Оряховица; „Волта-вола“,
и „Когато не достига анибис“, Ал.
Константинов; „Свищов: Къс синьо
небе“ и „Без дом“, Академия; „Сви-
шов: Главният учител“, „Трубадур“
и „Кръстоносци“ I и II серия (цвети);
„М. театър“, Павликени; „Ако ме оби-
чат“, и „Човекът не се предава“;
„Христо Ботев“, Елена; „Роза на проку-
ра“ и „Моминския пролет“, Христо
Ботев; „Лясковец: Ленинградско не-
бе“ — II серия и „Царска милост“;
професионално кино „Хар. Стоянов“, га-
ра Г. Оряховица; „Смели хора“ и
„Двама под небето“.

КОНЦЕРТИ

В Търново 23 април — понеделник:
концерт на Ю. Кираджиева — Соф.
народна опера, Г. Оряховица, 25 април
— сряда — вокален концерт на
Елизабет Рутгерс. Свищов, 24 април
— вторник — концерт на Ю. Кира-
джиева — Соф. народна опера.

ТЕАТЪР

Драма — „Такава любов“: днес и
утре — В. Търново

ФУТБОЛ

За първество в „Б“ РФГ ще се съ-
стоят следните срещи: „Арда“ — „Бе-
ласица“, „Бенковски“ — „Добруджа“,
„Ватев“ — „Миньор“, „Академик“ —

„Септември“, „Ботев“ (Бс) — „Лев-
ски“, „Етър“ — „Баджа“.

Нашите отбори в Северната зона ще
имат следните срещи: „Кърнавец“,
Ловеч — „Левски“, Лясковец: Анг.
Кънчев, Тръвна — „Владислав“,
Джуделица: „Локомотив“, Русе — „Н.
Знаме“, Павликени: „Бурк“, Търно-
вице — „Академик“, Свищов

За първество в „А“ окръжна
група ще се срещнат: ДЗГ Г. Оря-
ховица — ЖП Дено, Г. Оряховица;
„Толбухин“, Димча — „Левски“, П.
Тръбеш; „Бачо Киро“, Бяла черква
— „Етър II“, Леденик; „Дв. Цанков“,
Морча — „Пробит“, Огня могила;
„Левски“, Стражница — „Ботев“, За-
гарница; „Янтра“, Драганово — „Ло-
зен“, Сухиндол; „Веврой, Елена —
„Н. Августин“, Драгомирово.

Бодлив ТРЪН

ДПЗ „ТРИФОН САРАЛИЕВ“ — В. ТЪРНОВО

ТЪРСИ

работници изкопчий

Заплащане по норми. Осигурен стол с питател-
на храна и безплатна квартира — общежитие.

Постъпване веднага. Справки: управлението на
предприятието телеф. № 21-71.

ДПП „ВИНПРОМ“ — ПАВЛИКЕНИ

Ръководството на предприятието

честити бойния празник на труда
и международната работническа солидарност

ПЪРВИ МАЙ

на своите работници и служители и на
всички кооператорки и кооператори от
района на предприятието. Желаме на всич-
ки радост и щастие, нови още по-големи
успехи в изпълнение и преизпълнение на
производствените планове — гаранция за
нов мощен подем в ускореното икономич-
еско развитие на сѣпата ни Родина.

ОТП — Павликени

Административното ръководство, партийното бюро,
профкомитетът и комитетът на ДКМС при клона

ЧЕСТИТИМ

бойния празник на труда и международната
работническа солидарност

1 МАЙ

на своите работници и служители, на работниците и
служителите и ръководителите на потребителните
кооперации, ръководителите и членовете на ТКЗС
от района на предприятието и на многобройните по-
требители. От сѣрце им желаем крепки сили, здра-
ве и нови още по-големи трудови успехи в борбата
за изпълнение на плана и обещанията за 1962 г.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — В. Търново ул. „Ва-
на Левски“ № 11 ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор — 24.58, зам. гл. редактор —
5.26, отдел „Партиен живот и пропаганда“ — 25.27, отдел „Народно стопан-
ство“ — 24.59, отдел „Култура и бит, хумор и сатира“ — 31.41; счетовод-
ство — 32.59, канцелария — 31.25.

ФИЗИКУЛТУРА СПОРТ

СРЕДНОШКОЛСКИ БАСКЕТБОЛЕН ТУРНИР

В сряда вечерта на игрище
„Юнак“ във В. Търново за-
почна баскетболен турнир с
участие на средношколските
отбори (юноши и девойки) от
учебните заведения в града, в
чест на Първи май и Втория
конгрес на БСФС.

Напрегатната, петдневна бор-
ба откриха юношите на Ико-
номическия техникум и Втория
гимназия. В жива, оспорвана
игра, следена с интерес от
многобройните зрители, победа
с 42:37 извоюваха юношите на
Икономическия техникум. Ос-
порван бе и двубоят между
петорките на III гимназия и
Строителния техникум

с 50:58 за III гимназия.

Различна е картината при
девоичките. Баскетболистките на
III гимназия леко се справиха с
отбора на Строителния техни-
кум — 39:15. Явно бе превъз-
ходството на отбора на II гим-
назия над девойките на Ико-
номическия техникум — 30:17.

На следната вечер стотици
средношколци и трудещи се от-
ново напълниха трибуните, за
да наблюдават турнирната бор-
ба. Юношите на II гимназия
спечелиха първата си победа в
турнира. Срещу отбора на I
гимназия те играха с голям
подем и се наложиха убедител-
но — 51:32. Стегнатият

състав на Икономическия техни-
кум, (който участвувал извън
класирания) надигра противната
на III гимназия с 33:30.

Снощи се играха нови че-
тири срещи, които завършиха
при следните резултати: юно-
ши — Стр. техникум — Ико-
ном. техникум 70:52; III гимна-
зия — I гимназия 65:34; дево-
йки — III гимназия — I гим-
назия 32:9; Иконом. техникум
— Стр. техникум 33:13.

Начело във временното класи-
ране, след първите три дни
са юношите и девойките на
III гимназия.

Турнирът продължава на 25
и 26 април.

Най-топли поздравления и най-искрени благопоже-
лания отправят административното ръководство, пар-
тийното бюро, профкомитетът и комитетът на ДКМС
до всички шофьори, монтьори, инженерно-техничес-
кия персонал и служителите при ДАП — Г. Оряхо-
вица и клоновете в окръга по случай

БОЙНИЯ ПРАЗНИК НА ТРУДА И МЕЖДУНАРОДНАТА РАБОТНИЧЕСКА СОЛИДАРНОСТ — ПЪРВИ МАЙ

Пожелаваме на всички крепко здраве, весело прекарване на
празника и в чест на ОСМИЯ КОНГРЕС НА БКП да зарабо-
тят с още по-голям ентузиазъм за изпълнение и преизпъл-
нение на плана и обещанията.

Първомайски привет на всички наши клиенти от В. Търновски окръг!

